

[Gade]

brug for det, der bliver kaldt sammenfattende vurderinger. Vi har derimod brug for klart at få præciseret: miljø og sundhed skal prioriteres over brugerinteresser. Det mener vi er afgørende, når det lovudspil, som ministeren vil komme med, kommer til behandling.

Vi mener samtidig, at det klart i kemikalieloven skal præciseres, at kemikalielovens målsætning er at nedbringe forbruget af bekæmpelsesmidler.

Regeringen vil fremsætte lovforslag herom. Vi mener, at det kan vi gøre nu. SF vil gerne medvirke til, at der dispenseres fra tidsfrister osv. Vi kan få den sag på plads i denne folketingsssamling, det er der flertal for, når ministeren har spillet ud, som han har gjort, og vi mener, det er utilstedeligt, at sagen om godkendelse af de gamle stoffer er blevet slyttet så længe. Lad os få det gjort, lad os få rent bord i den sag!

SF er meget kritisk over for redegørelsen, når det gælder spørgsmålet om afgift på bekæmpelsesmidler. Det er klart for salen her, at i SF mener vi, at afgifter er nødvendige for at få styret og nedsat forbruget af bekæmpelsesmidler. Det var dog ikke det, der var flertal for, da vi skrev beretning. Derimod var der et flertal i miljøudvalget, da vi skrev beretningen, som tog stilling til spørgsmålet om den øvre afgiftsgrænse. Nu taler ministeren om, at den øvre afgiftsgrænse blot skal hæves. Det er helt uantageligt for SF, og derfor er vi også medforslagsstillere til den dagsorden, der foreslår fjernelse af den øverste grænse for afgifter. Vi får brug for de midler, der kan fremkomme på den måde, til forskning i alternativer til bekæmpelsesmidler, til oplysning og uddannelse.

At problemerne er voldsomme og stigende, illustreres bedst af de nye tal, som også redegørelsen viser. Hvis vi tager de tal, som jeg tror er bedre målingstal end de rene tons virksomt stof, netop det, som center for jordøkologi har beregnet, altså det, de kalder behandlingsindeks, er der jo nogle dramatiske stigninger i forbruget, i den miljøbelastning, vi har set fra 1981 til 1984. Det er så også min kommentar til hr. Sønderby, som taler om et mindre forbrug. Hvis center for jordøkologis beregningsmetode lægges til grund, er der ingen mindskning, men en stadig stigende belastning, og det vil sige, at vi ikke står i en situation, hvor vi bare kan slappe af; vi står i en situation, hvor det er på høje

tid, at vi tager fat. Det bekræfter statens planteværnscenter også. Jeg har været inde på det tidligere og vil blot nævne, at det er en stor glæde at læse dets sidste rapport, hvori det virkelig siges, at disse problemer er alvorlige.

Jeg syntes, det var interessant at læse om et begreb som integreret plantebeskyttelse. Det er nok det, vi andre i nogle år har kaldt det mere økologisk drevet landbrug – det er ligegyldigt, hvilke ord vi vælger – men det er netop denne kombination: sædskifte, valg af afgrøder, jordbearbejdning osv., der kan være med til at begrænse brugen af bekæmpelsesmidler. Den forskning og den viden kan ikke fremmes hurtigt nok.

Så er spørgsmålet, hvordan vi begrænser det samlede forbrug. Ministeren og regeringen lægger op til rådgivning og kampagner. Det skal jeg da ikke afvise, det kan være udmærket, men vi tror ikke, det er nok. Ministeren lægger op til drøftelser med landbrugsorganisationer. Ja, selvfølgelig, men vi mener, at folketinget må have hånd i hanke med en handlingsplan, som vi af ærlig overbevisning tror kan nedbringe forbruget, og derfor er der også den frist i dagsordenen med hensyn til fremlæggelse af en sådan plan for folketinget – i stedet for det, som ministeren lægger op til: bare at vente og se, hvad der sker om tre år. Det mener vi ikke at tiden er inde til. Det er alt for alvorlige problemer, vi står med, og vi bør formulere målsætningen og tage de konkrete initiativer. Vi har jo haft ret lang tid til det, og vi kan ikke bare regne med, at venlige henstillinger kan klare problemerne.

Der er mange andre problemer. Jeg synes, at ammende kvinder er et problem, der bør arbejdes videre med i arbejdsmarkedsudvalget, personlige værnemidler, spørgsmålet om uddannelsescertifikat, giftbog, autorisation og sådan noget. Det er problemer, som vi i SF stadig mener at der skal arbejdes videre med. Og vi vil også forbeholde os at udarbejde konkrete forslag på nogle af disse områder.

Jeg vil til sidst bemærke, at ministerens afslutningsord var, at hvis dette mod forventning ikke giver resultat, vil man overveje andre metoder. Det, jeg har imod ministerens redegørelse og hans tale i dag, er, at vi i virkeligheden i spørgsmålet om det samlede forbrug skal vente og se. Det er ikke tiden til